



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Eidem. 366.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ligit, quorum opera linguæ plectrum pul-  
fatur. Denique organum quiuis nostrum  
est, cum Deo mores suos ac vitam probat,  
atque hominum commodis aptus est.

Leonidi. 365.

Cum Iacob, qui futura se dicturum pro-  
miserat, præterita tantum filiis suis narra-  
ret, contra ea, quæ pollicitus fuerat, haud-  
quaquam incedebat: verum Dei digito  
sensus ipsius tactus est, eique vtile silenti-  
um indictum est. Nam cum futuram ex ipsis  
diuinæ dispensationis incarnationem eis  
exponere constituisset, eorum, quæ propo-  
suerat, obliuione captus est, commutatis  
videlicet iis, quæ nondum facta fuerant,  
cum iis, quæ iam præterierant. Nam tu  
quidem, inquit Deus, cum mentem tanto  
mysterio dignam consecutus sis, haud abs-  
re tibi quoque ipsius cognitio credita est:  
at isti haud patri parem pietatem habituri  
sunt.

Eidem. 366.

Quoniam Scripturæ quoque testimo-  
nio tibi ea, quæ scripsi, confirmari postu-  
las, Esaias, Prophetarum omnium apertis-  
simus, cum ipsius Iacob hæsitantiam ani-  
mique perplexitatem exponeret, eamque,  
in quam inciderat, instituti sermonis in-  
terruptionem (dum alia, quam quæ vellet,  
loqui iussus est) his verbis vtitur: Ne dicas  
Iacob, & quid locutus est Israël, abscondi-  
ta est à Domino via mea, & Deus meus  
abstulit iudicium, & abscessit à me. Nihil  
enim Deus Iacobo, quem charum habue-  
rat, eripuit, præter eam, de qua locutus sum,  
ipsum ad filios pollicitationem, ob pietatis  
reiectionem, quam in ipsis prospiciebat.

Monialibus crebrò in urbem commean-  
tibus. 367.

Si nec naturæ pudorem atque ipsam  
Monasticam vitam curatis, nec mollitiem  
eam, quam ciuitates & oculis, & auri-  
bus afferunt, metuitis, nec futuram

ἀνακρέεται πλῆκτρον· καὶ ὄργανον,  
ὃ πᾶς εὐλογεῖται ἀνθρώπος, θεῶν εὐάρε-  
τος, καὶ ἀνθρώποις εὐάρμοστος.

Λεωνίδῃ. τξε.

Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰακώβ ὑπο-  
σχόμενος, καὶ τὰ φθάσαντα τοῖς υἱοῖς  
ἐξηγήμενος, ἔχατόπιν ἐπαγγελίας ἐ-  
βάδισεν, ἀλλὰ θεὸς δακτύλῳ ἐψηλα-  
φήθη τιμὴν ἀποδοῦναι, καὶ σιγὴν ἐπετάγη  
συμφέρειν. ὡς θεὸς γὰρ εἶπεν  
αὐτοῖς τιμὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην τῆς  
θείας οἰκονομίας σάκωσιν, λήθην τῶν  
βυλευθέντων ὑπέμειναι, ἀμείψας τοῖς  
παρελθόνσι τὰ μέτω γενόμενα. οὐδὲν  
γὰρ φησὶν, ἀξίαν γνώμην τῆ ποσούτε  
μυστηρίῳ κτησάμενος, εἰκότως ὄπι-  
σθέντι αὐτῷ καὶ τιμῇ εἶδισιν. οἱ δὲ οὐ  
κατάλληλον ἔδειξαν τῷ πατρὶ τιμὴν  
εὐσεβείῳ.

Τῷ αὐτῷ. τξς.

Εἰ καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν ζη-  
τεῖς, τῶν γραφέντων, Ησαίας τῶν προ-  
φητῶν ὁ σαφέστατος, τιμὴν ἀποδοῦναι τῷ  
Ἰακώβ ἐξηγήμενος, καὶ σιγὴν ἐπαθεῖ ἐγὼ  
κοπὴν τῆς θεωρήσεως, ἀλλὰ μὴν βυ-  
ληθεῖς, ἀλλὰ δὲ κελευσθεῖς ἔπος φη-  
σὶ, μὴ εἴπῃς Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας  
Ἰσραὴλ, ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ κυ-  
ρίου, καὶ ὁ θεός μου ἀφείλε τιμὴν κρίσιν,  
καὶ ἀπέστη ἀπὸ ἐμοῦ. ἔδεν γὰρ τὸν Ἰα-  
κώβ ἀφείλετο ὁ ἀγαπήσας θεός, ἢ τιμὴν  
παρὰ τοὺς υἱούς, ὡς εἶπον, ὑποχέ-  
σιν, ἀλλὰ τὴν θεωρομένην αὐτῶν τῆς  
εὐσεβείας ἀθέτησιν.

Μοναστρίαις εἰς πόλιν φοιτήσασιν  
συχνά. τξζ.

Εἰ μήτε τῆς ἀδούς τῆς φύσεως, καὶ  
αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως φρονιζέτε, μήτε  
τιμὴν χαύνωσιν πεφόβηθε, ἢν αἱ πό-  
λεις ποιῶσι καὶ ὄψιν καὶ ἀκοῇ. μήτε  
τιμὴν